

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercuria si Duminec'a, F'oi'a, candu concedu ajut'oriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/3 galbini mon. sunát'oria.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de facare publicare.

Nr. 5.

Braslovu 28/16 Ianuariu

1871.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvania.

Braslovu 28 Ian. 1871.

In obiectulu afaceriloru esterne, dela cari depindu astadi conditiunile de viétia ale unoru state europene si cari ocupa t'ota atentiunea preseii europene, cu ocasiunea bugetului ministeriului de esterne se luà inainte si in delegatiunea senatului imperialu, in Pest'a, in siedinti'a din 17 Ianuariu un'a desbatere infocata, asupra politiceii celei mai salutari pentru Austri'a, atatu facia cu cestiunile europene catu si mai vertosu facia cu intemeierea imperatiei germane. Inse rezultatulu intregéi conversatiuni f'u recunoscerea in generale, ca cea mai salutaria politica pentru Austri'a e politic'a de pace, si facia cu Germani'a: politic'a de intielegere, cá Austri'a se póta stá vigilia la Dunare catra marea négra cá si Germani'a la Rinu. —

In conferintiele dela Londonu, care se constituiseru in 17 in cestiunea mării negre si care din caus'a, ca Franci'a inca totu nu tramise representante se amana, afara de acésta cestiune se crede, ca va veni inainte si cestiunea Dunarei si póte si intréga cauza orientala; ma si incercarea de pace între Franci'a si Prusi'a. Presiedinte alu conferintiei e lordulu Granville, pentru Austri'a cont. Apponyi si Szécsen, pentru Rusi'a br. Brunow, pentru Turci'a Muzurus-Pasia, pentru Itali'a gen. Cadorna si pentru Prusi'a c. Bernstoff.

Pana acum acesti reprezentanti s'au intrunitu si intielesu in convenirile sale pentru revisiunea conventiunii a dóua de Parisu, pe catu atinge acésta determinatiunile privit'orie la neutralisarea mării negre. Mai incolo s'au intielesu asupra garantiiloru pentru corabiarea pe Dunare, cu buna séma cam conformu cu pretensiunile Austro-Ungariei, cá se se compuna o nóua comisiune dunaréna, constát'oria din unu representante alu Germaniei, unulu alu Austro-Ungariei si altulu alu Turciei, scotien-duse si acestu riuu de sub control'a Europei. Si in fine s'au mai intielesu între sine despre unu protocolu de principia, in acelu sensu, cá pe viitoriu nici unu tractatu se nu inceteze a ecsistá prin denunciare séu emancipare unilateralu. — Alta conferintia oficiala dela 17 incóce inca nu s'a tienutu din cauza, ca Franci'a inca nu e reprezentata, cu tóte, ca f'u provocata.

Serbiei si Romaniei se notificase din partea Austriei prin agentii diplomatice din Bucuresci si Belgradu printr'o nota din 23 Nov. 1870, cumca nu cumva se se abata dela politic'a prescisa între limitele tractatului pentru vreo orbire aparuta de marire nationala, pentruca Austro-Ungari'a nu va concede, cá se se schimbe principale asiediate in intrunirile conferintiale dela 1856 si 1858 precum si in decisiunile conferintiale urmate de atunci, cari privescu ecsistinti'a politica a tieriloru dunarene, ca-ce pentru sustienerea loru in casu de asia e otarita asi intrebui t'ota puterea monarchiei. — Romani'a si Serbi'a, cá interesate in caus'a cestiunei dunarene si a aperarei intereselor sale au tramisu agentii la conferintie, dupa cum se crede.

Se scrie inca, cá unu ce netrasu la indoiéla, ca Austri'a in conferinti'a din Londonu va propune chiaru si: cá canalisarea gureloru Dunarei si adap-

tarea pasagiului comodu la Pórt'a de feru se se faca cu spesele comune ale poteriloru. In favórea cui va cadé óre prerogativ'a domnirii Dunarei, déca germanii — in pretiu de a le da Dunarea libera ecuivalentu — voru fi traficatu cu Rusi'a in caus'a mării negre pentru conferintie? — Éca déra, ca Romani'a -si implinesce numai o datoriu a vietiei si a intereselor vietiei sale nationale si de statu, déca se grabesce a tramite agentu la conferintiele din Londonu, spre a face lumina despre starea lucrului si consecintiele modificariloru in favori unilaterali, cari apoi vinu periculose libertatii statelor mai mici. Apropos „V. Ztg.“ si alte diurn. germane abia audira despre zimbetulu lui Bismark, ca vrea a trai pe pitioru confidentialu — mana in mana — cu Austro-Ungari'a, si indata -si desiértà tunurile aspiratiuniloru orientali, dicundu, ca nu numai libertatea Dunarei e unu momentu importantu in interesulu Germaniei, ci t'ota agitatiunea panslavistica, care periclitéza Austri'a, e una provocare a intregéi natiuni germane, care dupa atatea sacrificia facute pentru recastigarea Elsatiei si a Lotaringiei nu va concede, cá locurile dunarene destinate pentru cultur'a germana se se nimicéscu prin unu amestecu de popóra necivilisatorice. Totu aici batea si „St. A.“ prusianu, care apromitea ajutoriu Austriei cá se póta face computu usioru cu stapanirea nationalitatiloru. E dér' la timpu a face lumina la conferintiele de Londonu, chiaru in interesulu generalu de amicitia si viétia familiaria între popórele consorori ale Dunarei. —

Din campulu resbelului.

Victori'a lui Garibaldi atatu in 21 catu si in 23 Ian. pe t'ota lini'a dela Dijon, se constata si prin depesi'a ministeriale din Bordeaux indreptata catra prefecti dupa bataia din 23 Ian., care repórta, ca dusmanulu luà fug'a in directiunea catra Messigny, si ca tóte corpurile franceze, cari luara parte la acésta bataia sub Menotti, Ricciotti Garibaldi, ambii fii ai eroului libertatii umane Iosifu Garibaldi, si celu de sub comandantulu Bossak, tóte si au facutu datori'a, ér' corp. lui Ricciotti Garibaldi a luat si unu drapelu inamicu.

Una mare parte din gard'a mobila de Saonne inca sosise la timpu spre a lua parte la lupta. Totu acea depesia din 24 Ian. repórta, ca prusianii in vestu ér' au devenitu in retragere, Alenconulu l'au desiértatu si au esitu afara din departem. Mayenne. Gen. Chancy se retrase pe 3 linie, inse dupa tactic'a luata ocupandu totu numai positiuni inaltiate, din cari casiunà mari perderi inamicului, si dupa aceea se retrase ér' mai incolo.

La Bernay inse in 23 Ian. respinse pe prusiani in lupta de 4 óre si acum dusmanulu se afla in retragere, póte ca si cá se alerge la Gien si Dijon cu o parte din marele numeru de 180 mii ostasi, cu cari atacase pe Chancy la le Mans. Gen. Chancy déra cu tóte perderile dela le Mans, cari se punu la 10 mii prinsi si 12 tunuri, nu s'a descuragiatu intru nemica, cá si departementele, cá si parisianii, cu t'ota bombardarea ce se continua acum si spre St. Denis, unde parisianii ér' esira in nóptea din 21, atacandu militi'a dusmana, dupa care ér' se retraseru.

Despre rezultatele esirei din urma a lui Trochu n'avemu alte sciri decatu una din Versailles 21 Ian.,

care dice, ca Trochu cerù dela princ. regale unu armistitiu de 24 óre spre a inmormenta pe cei ca-diuti, inse prusianii nu i dederu, decatu numai in casulu, candu s'ar face in scrisu, ceea ce si Trochu o respinse si in 20 se retrase.

Depesi'a imperatului nou catra imperatés'a nóua din 21 mai adauge, ca la St. Cloud au mai facuta prisionieri 15 oficiri si 250 ostasi si ca la St. Quentin numerulu prinsiloru din armat'a lui Faidherbe a fostu de 9000, alti raniti aflati in orasiu vr'o 2000 si cu totulu perderile armatei de nordu a francesiloru ar' fi mai multu de 15 mii, ér' Faidherbe s'ar fi retrasu la Valenciennes si Douai si a ocupatu de nou Cambrai. — Faidherbe inse felicitandu ostasii, dice, ca ér' se voru intalni in scurtu cu dusmanii Franciei. — Perderea prusianiloru la esirea din Parisu din 19, e de 39 oficiri si 616 ostasi, dice reportulu of. din Versailles. A-deverulu cine lu scie? —

Fortulu Longvy, de lunga Montmedy in nordu capitulà, 4 mii prinsi si 200 tunuri se luara. —

Alta trista, déra vera, dela Parisu. Se telegraféza, cum „Ind. belg.“ din 21 Ian. publica, ca din caus'a nesucceselor in ultimele esiri opositiunea in contra lui Trochu a devenitu atatu de impetuósa, incatu a fostu silitu se-si dè demisiunea si majoritatea ministeriului a si decisu a o primi; inse nici unu generale nu voiesce ai primi loculu luandu responsabilitatea situatiunei.

Atatu la St. Denis catu si in Parisu s'au incendiatu mai multe case. Acum se scrie din Berlinu 25 Ian.:

„Din Versailles se reportéza, ca Jules Favre a sositu aici si a pusu conditiuni de capitularea Parisului: Esirea libera a ostasimeii inarmate; Bismark pretende capitulatiune cum f'u si cea dela Metiu. Favre respunse, ca nu e imputeritu la acésta si pretende, cá pana la reintórcere se se sisteze bombardementulu; inse si acésta se respinse. — Acum potu se urmeze lucruri teribile si lovituri decisive, déca nu succede capitularea, cum voru parisianii. —

In ostu Bourbaki scrie la Bordeaux in 17, ca in 15, 16 si 17 atacundu pe dusmanulu intaritu in positiuni tari si numeru mare, nu l'a pututu scóte din positiune, cu tóte, ca ia casiunatu multe perderi si a aflatu a se retrage in positiunile dinainte de bataia. Acum se scrie, ca dela armat'a de sudu germana mergu in spatele lui Bourbaki alte ajut'oria, care trecura ap'a Doub in sudu dela Besançon. Dér' alta:

Londonu 25 Ian. „Daily Telegraf“ repórta, ca 800 garibaldiani au imprestiatu militiele prusiane dintre Nancy si Strassburg. Alta depesia scrie, ca podulu dintre Nancy si Toul f'u aruncatu in aeru de catra liberii tragatori francesi, si ca poporulu din Elsatia a devenitu in mare iritare.

Din scirile de susu, se vede probabile, ca prusianii suntu amenintati in ostu a fi taiati de Germani'a. Fortun'a bataliei aici va decide, déca e scrisu in cartea viitorului, cá republic'a francesu se reésa victoriósa asupra dusmanului, care se incórda ai prepara total'a ruina. —

Una depesia Berlinu 26 Ian. pune perderile germane in batai'a dela St. Quentin la 94 oficiri si 3000 fetiori morti si raniti. In fapta cine sci cati voru fi? —

— Tocma primimu telegram'a: „Londonu

26 Ian. După reportul telegrafic din Versailles cont. Bismark puse următoarele condiții privitoare la tractatele de pace: „Ostasimea prusiană ocupă forturile Parisului; armata de linie și gardii mobili se duc la prinsoria în Germania. Garda națională nedesarmată așază Parisul. Germania primește Elsatia și Lotaringia și ocupă Champania (4 departamente între Lotaringia și Paris), până când germanii vor primi spesele rebelului dela Franța. Franța -și determină ea formă sa de regim. Condițiile nu le primă francesii că unele ce su pre asupritorie.“

Aceste condiții sunt intrunite pōte în urm'a încercărilor prōspete din partea neutralilor. Asia mai ceteam, ca Prusia s'a învoit cu Austria la 6 puncte de pace, despre care înse se se tractate în conferința de London. Ele înse sunt și mai aspre: că Franța se dă Germaniei 20 nai de rebelu și 1000 milioane taleri, cam 3750 mil. franci, și teritoriul de sus; se mai cēda unu fortu alu Parisului, se derime fortărețele vr'o 20 mile dela Rinu în lăntu, lasăndu tōte pradile facute în man'a prusianilor, și învoinduse și la aneșarea Luxemburgului cu Germania; apoi se pōrte și speșele transportării a casa a trupelor prinse în Germania și a nemților din Franța în Germania. Condiții aceste, cari nu credem, ca le va primi vreodata o Franța. —

Gambetta și Favre voru a se întelni la Gendeville, Gambetta a și plecatu la Lille.

Bombardarea Parisului ajunsă numai în 7 coloru sēu aronduri ale Parisului și după „N. fr. Pr.“ daun'a nu e mare nici cea casianată prin incendiar, ēr' forturile se restaurēza nōptea catu se derangiaza diu'a de bombardare. —

Congresul besericescu greco-orientale.

(Urmare.)

Alu doile principiu adusu înainte, ar' fi acela, ca în beserica nōstra se se introduce procesura orale preste totu loculu. Si eu suntu de acesta parere, dera trebuie se cautam, ca este la noi de lipsa se se introduce procesura moderna. Eu dicu, ca nu i cu putintia, ca-ci, ca fōrte tare s'ar ingreuna partile. — De ecsemplu după procesura lui Babesiu dēca ar' veni la cunoscintia consistoriului unu casu de procesu, atunci ar' trebuie se se chame la consistoriu partile litigante, martori și priceparatorii de lucru.

Dep. Babesiu: Eu acesta nu o amu respicatu. . . .

Dep. Ioanescu: Aici după proiectu numai investigațiunea se face din oficiu și dēca e gata, atunci se aduce sentința după procesura moderna. Suntu nesce cause, cari și până acuma s'au purtat scripturistice. — Acesta s'a usatu până acuma și eu asi sustienē principiul acesta și mai departe. — S'a adusu înainte, ca partile și la forulu apelativu se vina în persōn'a se-si apere dreptulu lor și se-si afle dreptulu lor. — Asia credu eu, ca mai multe speșe s'ar cauza partitelor, dēca de ecsemplu, ar' veni partile în persona dela Aradu la Sibiu. — Eu cugetu, ca mai usioru este dēca se voru tramite actele la forulu supremu spre deciderē.

Dēca amu avē timpu me asi învoi, ca proiectulu acesta se se liē în desbatere, înse ne avendu timpu cugetu, că se se dă operatulu acesta sinōdelor eparchiali precum și opiniunei publice, că se se esprime în acesta privinția și apoi la congresulu venitoriu se se aduca o procedura definitivă.

Dep. Branu de Lemeny: Amu auditu propunerea comisiunei și nu știu, ca pusa e la ordinea dilei sēu ba. — Eu fara de a me slobozi în principiu în desbatere generale, credu, ca din motivele aduse înainte de antevorbitoriu din scurtimea timpului fara se ne învitemu în discutiune, ca acestu elaboratu se se dă respectivelor sinōde eparchiali, că se-si dă fiacare parerea și se o substēna venitorului congresu. — Dēca ne amu lasa în desbatere generală și specială a acestui elaboratu, atunci n'amū gata o septemana intrēga.

P. eppu Popasu încă e de parere că se se întrebuinteze acestu elaboratu că materialu și aduce unu motivu nou înainte, dicundu, ca operatulu acesta s'a facutu pe o base contraria stat. org. și a-nume §-lui 33 din stat. org.

Esc. Sa dice, ca după stat. org. scaunulu protopopescu are putere delegată. — Acestu principiu este pus în stat. org. și este trecut cu vederea din partea comisiunei și din contra este pus în elaboratu, ca scaunulu protopopescu, este forulu primei instanție și în cauze disciplinare.

Dep. Macelariu: După ce Ioanescu au combatutu parerea dep. Babesiu pucinu mi mai remanē se dicu și eu. Credu, ca noi avem o mare necesitate pentru o procedură uniformă pentru intrēga provinciă metropolitană, (și?) ca-ci, ca instrucțiunile de până acuma suntu fōrte mance. Principiulu modernu despre oralitate la noi nu se pōte accepta, de și este laudatu și pōte se se introduce acolo, unde poporul este pregătitu pentru elu. În privinția forului alu 3-lea, voiu a aminti, ca comisiunea acestu foru numai excepționalmente l'austabilitu. — Excepțiunea parintelui eppu Popasu, încă nu sta, ca-ci prin elaboratulu acesta stat. org. nu s'a calculat. — În fine recomandă acceptarea propunerei comisiunei din partea congresului.

Presedintele: Parerea mea, carea voiu se -mi o dau în privinția obiectului din chestiune, se va concentra în acelea pareri sinoptice, care amu avutu onōre ale esprime în ședința a II, cându amu prezentatu elaboratulu meu în privinția acesta, și dicu, ca întru adevēru și după parerea mea „partii procesuale“ nu se potu afla între cauzele disciplinare besericesci, bateru sistemulu consistorial pomenesce de parti, dera reu pomenesce în casuri disciplinare, unde orice aratare nu i incusa. Acesta aratare pōte fi sēu dela unu privatu insinuat sēu ex officio prin scaunulu protopopescu. — Asupra unei atari aratari trebuie ex officio, se se pūrēda, în modulul acela, ca consistoriulu hotarēșce investigațiune prin unu membru din sinulu sēu, sēu dēca obiectulu aratarii este departatu dela consistoriu prin unu altu protopopu din vecinatate; — apoi se începe ascultarea și dēca obiectulu nu i de mare momentuositate după ascultare se și face deciziunea. — La întemplant, cându caus'a este de mare însemnatate, atunci incusatulu se pune în stare de acusa sēu incusa.

În proiectulu de facia se face amintire despre procedur'a orale și scripturistica, care impregiurare au datu ansa la unu vorbitoriu a dice, ca poporul nostru n'ar fi întieptu pentru o procedură verbală (ca cum e în teatru și la baluri). Trebuie se spunu, ca eu m'amū intalnit cu judecatori, cari au de a face cu procedur'a criminală și -mi impartasire, ca cându vine unu romanu la ascultare, cu mai buna logică dovedesce starea lucrului decatu sasu, de unde se vede, ca poporu este pregătitu și aptu pentru procedură orale. — Asia și eu suntu în genere pentru procedură orale, dēca se învoiesce incusatulu, carui i sta în liberă vōia de asi lua unulu sēu doi aparatori, ca-ci elu nu se scurtēza în dreptulu acesta de aparare. — Se pōte întemplant, ca într'o cauză momentōșă incusatulu se rōga de procedur'a scripturistica.

În privinția a 3-a instanția, voiu se dicu, ca în cauze disciplinare, nu voru veni înainte întemplant, unde va fi de lipsa de a 3-a instanția. — Dēca este cauză fōrte momentōșă atunci se decide în consistoriu și de aici se pōte apelă la consistoriu metropolitanu.

Alta este lucrul în cauzele matrimoniale. Aici spre mangaierea partitelor, se fia ertata apelatiunea și la forulu revisionariu că a 3-a instanția.

Întru adevēru dloru, precum amu recomandat eu în esplicarea mea sinoptica la începutulu congresului asia și acuma dorescu, că se se specifică agendele tienetōrie de competenția scaunului protopopescu și ale celorlalte foruri și pre acesta eu prētenu și parinte dorescu se fiu (bravo!).

Presied. pune întrebarea, ca voiesce congresulu a primi propunerea dep. Babesiu sēu propunerea pentru desbatere specială?

Dep. Ioanescu dice, ca acuma toti suntemu de acea parere, ca pentru scurtimea timpului, se nu primimū elaboratulu comisiunei în desbatere specială, ci se se primēșca că materialu, pentru congresulu venitoriu.

Presedintele: Voiu eu o casa se zidescu și mi facu și planulu, după acea mi aducu unu arhitectu, ca se -mi censurēze planulu meu. Arhitectulu dice, ca planulu meu nu i bunu. — Se nu glumimū cu basea. — Eu nu vedu basea sanetōșă în acestu operatu, și dēca noi vomu lucra după basea acesta, atunci lucrāmū reu. — Facunduse votare se decide, ca operatulu acesta se transpune sinōdelor eparchiali, ca se-si pōta da parerea asupra-i la congresulu venitoriu.

Dep. George Popa referēza asupra înființării foii oficiali bes. și dice, ca comisiunea au facutu dōna proiecte, unulu pentru o fōia politică,

care se ēșă în tōta diu'a, altulu pentru una bes., se ēșă odată pre septemana.

Se primēșce amanarea deciderii până la congresulu venitoriu.

Se decide apoi la propunerea lui I. Popoviciu, se se intereseze sinōdele eparchiali de conscrierea sesiunilor ocupate de uniti. — Se mai prtractēza nesce petitiuni invetiatoresci și apoi propunerea dep. Macelariu pentru a dōua casatoria a preutilor veduvi, carea se amana până la congresulu venitoriu. — (Va urmă.)

Extrasu

din reportulu senatului școlastic districtuale sēu protopopescu de Sibiu despre starea școlilor populare pre an. școl. 1869/70.

(Urmare.)

De câte ori a venit aratare la senatele școl. protop. sēu de o parte sēu de alta, sēu însuși a aflatu, cunca cutare docente, nu -și a capatat plat'a regulatu, numai decatu, dēca aratarea a fostu instructă cu documentele recerute, s'au și facutu pașii de lipsa pentru esolvirea aceleia. Si dēca atari pași n'au avutu totu dēun'a rezultatulu doritu, caus'a pōte fi numai aceea, ca organele resp. n'au aflatu cu cale ?!, a dá ascultare recerării acestui senatu școl. Despre acēst'a testēza protoc. ag. of. școl. sub Nr. 50 și 60 1870.

Asemene s'au facutu pașii de lipsa și în casuri, cându veni aratare sēu însuși resp senatu școl. protop. propri'a experientia, află, cunca parentii renitenți, nu -și tramitu copii regulatu la școlă. Dovada despre acēsta Nrii 310, 340 etc. prot. ag. of.

Școlile s'au visitatu atatu de protop. resp. catu și de comisarii esmisi din partea senatului școl. distr. în Nov. și Dec. 1869, în Febr. 1870, cum și cu ocașiunea ecșamenelor tienute cu finea an. școl. 1869/70, se întielege de sene, ca cu tōte ocașiunile s'au tienutu vorbiri ocașionale catra poporu, în interesulu imbracșierii cauzei școlare.

În 25 Febr. 1870 sub Nr. 109 s'au tienutu ședința completă a senatului școl. distr. sēu protop., cu care ocașiune, după cum arata resp. procesu verbalu, s'a ventilatu cu celu mai viu interesu, caus'a școlastică, s'au ascultat mai multe repōrte relative la pedecile, ce stau în calea invetiamentului, mai alesu, din caus'a, ca unii parenti mai cerbicosi nu -și tramisera pruncii la școlă, ēr' din alte parti se geluira unii docente, ca nu li se respundu neînsemnatele lor salaria. În urm'a ataror aratari senatu școl. protop. s'au vediatu necesitatu a provocă și a admonē în scrisu pre unele senate școl. comunale sēu parochiale pentru neimplinirea obligamentelor luate asupra-si în caus'a școl.

Totu în susu numit'a ședinția a senatului școl. distr., se luara dispozițiunile recerute pentru tienerea ecșamenelor, și că acele se se pōta tienē în tōte parochiele pre timpulu defiptu, consideranduse și impregiurarile locale, se esmisera dintre membrii senatului școl. și comisari spre a presidă la ecșamenē. —

După cele premise, senatu școl. distr. sēu protop. a devenitu la convingerea firma, cunca e de o necesitate imperativă și neamenabilă, că caus'a școlastică se se iē la o prtractare seriōșă și matură, ēr' acēst'a prtractare ar' avē locu, în **conchiemandulu congresu metr.**, carele după ce odată caus'a școl. a devenitu **caus'a națională**, prin urmare, după ce respunderea pentru stagnarea aceleia, diace degia nu numai pre umerii celi slabi ai pretimei, ci și pre anim'a fiacaru barbatu romanu inteligentu, singuru numai pōte fi competentu și în stare a delatură feluritele pedeci, ce stau stanjinite în calea prosperării cauzei școl. și respective a cură, de și cu încetulu, dēr' totuși radicalmente și cu succesu, dōra mai imbucuratori, acele morburu învechite, de cari patimescu aceli factori, cari în prim'a linia, ar' trebui se rivalizeze, după ecsemplulu americanilor republicani — întru aducerea de sacrificia benevole — prin urmare nesiliti, prin deregatorii pre altariulu prosperării cauzei școlastice și resp. a culturii poporali. —

Nota. Conferindu cineva aceste încordari, și credu, ca voru mai fi și alte excepțiuni că cea a zelosului d. prota un. de Sibiu între senatele școlare confesionali romane, conferindu dicu aceste încordari cu relațiunile ce se facu din partea inspectoratelor regimului; ma punendule facia în facia: ne aflamū siliti a recunōșce, ca din partea organelor regimului nu se întinde, ma se negleze orce ajutoriu ar' fi neapertu, pentrucă asemenea încordari nobile se se pōta face corpu. —

Legea inse, care e numai facultativa pentru scólele confesionali, ea nu da nici un sprijinu confesionalistiloru, cá se póta concure scólele loru cu scólele comune séu de statu, si acésta e si intentiunea legéi, cá dovedenduse nepotinti'a confesionale, se capete terenu actiunea statului si pe campiele autonomiei confesionali, déca mai e, si cata mai e recunoscuta. Asta se va vedé mane poimane chiaru in urm'a relatiuniloru din partea senatelor regimelui.

Dér' ce e de facutu? Congresele, congresele si pana atunci si consistoriele séu senatele confesionali se intróduca in diecese o lege neecorabile, cá tenerii pe viitoriu, cari nu-si voru castiga sciintiele neapérate pentru unu tata (mama) de familia in cutare mesura egale in tóte diecesele romane, prin cointielegere, se nu fia liberati a pasi de sene, nici la casatoria, pana candu nu voru dovedi maturitatea prin posederea cutarei mesure de perfectionarie. Rogatiunile si facerea crucei nu mai e de ajunsu. Introducunduse acésta mesura, cum e introdusa si la evangelicu cu mare succesu, impintenulu la frecuentarea scóleloru se va face si in bordeele cersitoriloru si atunci numai voru poté prospera si in celelalte puncte scólele confesionali romane, numai atunci se va poté cultiva mass'a poporului romanu!

Red.

Blastu 15 Ian. Unu germanu locutoriu in Lipse'a, d. Badewitz, s'a facutu cunoscutu si pre aici prin brosiurele sale politice, in cari a tratatu séu atinsu si venitoriu patriei nóstre.

Acest'a o a facutu dsa intru unu modu, carele — de si provene din a dóu'a cetate a tieriei sasiese — totu nu place unui sasu de ai nostri. De cí urmá una recensune in „Herm. Ztg.“, si unu respunsu justificatoriu a dlui Badewitz.

Nu voliescu a me amestecá in polemic'a veciniloru nostri; ce numai a face una mica reflexiune la unulu din argumentele produse de d. Badewitz. Dsa in respunsulu seu („Herm. Ztg.“ Nr. 7) reproduce din una brosiura mai vechia a sa unu pasagiu, unde:

Recunósce, cumca romanii facu maioritaea locutoriloru din Transilvani'a; — cumca intre romanii din Transilvani'a si fratii loru din Principate din seculu costa unu strinsu comerciú atatu materiale catu si spirituale, apoi adauge:

„a impreună pre cesti dincóce cu celi dincóce intru unu statu dacoromanu nu este ertatu nici pentru aceea, ca impreunarea acest'a ar' desteptá dusmanía nu numai in maghiarii din Transilvani'a, ce si in celi din Ungari'a, si ar' dá lovitura de mórte amicitiei ce neapérate trebu se fia in tre Ungari'a si Dacoromani'a.“

La acest'a voliescu a reflectá, cumca argumentatiunea produsa -si are intorsur'a (Gegenstück) sa. . . Chiaru din asemeni considerari nu este bine cá Transilvani'a se se contopése cu Ungari'a; ca acesta contopire lovesce in sentimentulu tuturor romaniloru, nu numai a cestoru din Transilvani'a, ce si a celoru din Romani'a.

Deci cá se nu fia superare nici de una parte nici de alt'a, si amicitia aceea cu totulu necesaria a statului ungurescu cu celu romanescu se se póta intemeiá: Transilvani'a fia Transilvani'a!

— Prin sistarea lucrariloru la calea ferata si aici s'au lovit multe interese, cari a nevoia se voru repará. — Acum éra mai misca cate ceva, inse pucinu, asia catu nici strainii, ce au venit din tienuturi departate anume pentru lucrarile calei ferate, nu au aplecare, ce inmultiescu numerulu cersitoriloru in modu insufletoriu de grige.

In adeveru, déca este undeva lipsa cá se se deschidia comunicatiune mai libera, apoi la Blasiu chiaru este. Cu septemanele de capu nu ne vine post'a, pentrucu nu póte trece Muresiulu; a dese ori se gata de totu articlii celi mai necesari pentru viétia: luminarile, sarea, sapunulu, sacharulu, — cá si cum Blasiulu ar' fi impresuratu de prusi. Apoi si angliesi, pana ne voru face drumu de feru, deocamdata au stricatu pre celu de tina, ce lu aveamu spre Ternav'a mica, taiandulu in dóue, asia catu carale trebuie se incunguire preste arature in notandu prin noroia fara fundu. Se duce minune, ce orbe suntu deregatoriile nóstre „constitutionali“ in respectulu acest'a. Au trecut 4 luni de dile, de candu publiculu se torturéza prin acesta pedeca pusa de angliesi, si nime nu le dice unu cuventu, nime nu i astringe se impreune cu podu taliatur'a facuta in drumulu tieriei. Ma de un'a grigescu fórte bine: contributiunea se ecsecuéza neintreruptu!

Metropolitulu Siulutiu a fostu constrinsu a face podu statoriu preste Ternav'a mare, de si comuni-

catiunea preste ap'a aceea nu este de interesu chiaru vitale. Pre Eszterházy dela Mihaltiu nime nu lu astringe se facu podu preste Muresiu, de si trecatori'a dela Mihaltiu este de momentulu celu mai mare pentru totu tienutulu Ternavei mari si mici. Pre angliesi éra nu i astringe nime. . . Nemicu mai frumosu cá imparialitatea si cautarea binelui publicu! — u.

Graciu 14/2 Ian. 1871.

Midioloculu, prin carele Romanimea ar' poté ajunge la demnitaea sa . . . la marirea antica, s'a cantatu atatu de sublimu de bardulu nostru laureatu:

„Unitive in cugetu! Unitive in simtiri!“ a prinsu radecini vigurose in fragedele animi ale tenerimei. Dreptu aceea si junimea dela universitatea si politehnic'a din locu, petrunsa de dorinti'a marelui nostru profetu, a formatu una societate de lectura „Romanismulu“, in carea se-si desvólte poterile spirituale, castigandu-si catu mai ample cunoscintie de limb'a romana, spre care scopu totu dupa 15 dile se tienu siedintie impreunate cu discursuri literarie si declamatiuni.

Marturisindu adeverulu, numerulu membriloru e bagatelu, dér' acel'a pucinu contribue la in florirea si prosperarea societatiei, de órace spiritulu face totulu, carele se vede, ca nu lipsese, ca-ce fiacare membru astépta cu sete momentulu cá se-si preléga fructulu osteneleloru sale.

Nu potu neglege serbarea din presér'a anului nou, carea fú celebrata dupa urmatoriulu programu:

1. „Cuventu de deschidere“, rostitu de Colomanu Albu rigorosante de drepturi.
2. „Hor'a Unirei“ poesia de Alesandri, cantata de unisonu.
3. „Panoram'a anului nou“, discursu predatu de Arteniú P. Alexi ascultatoriu de filosofia.
4. „Hore ardelené“, ecsecutate pre violina de Nicolau Dim'a ascultatoriu de drepture.
5. „Unu visu“ poesia originala, declamata de autorele ei Teodoru Ceantea ascult. de filosofia.
6. „Cantulu pastoritiei“, cantatu si acompaniatu de gitara de Ales. Maximovieiu ascult. de filos.
7. „Unu reviu preste anulu 1870“ discursu, rostitu de Nicolau Dim'a.
8. „Doine romanesci“, ecsecutate pre flauta de A. P. Alexi.
9. „Caliculu“ poesia de Iosifu Vulcanu, declamata de Stefanu Popovicu stud. techn.
10. „La Romani'a“ poesia de Ioach. C. Dragescu, declamata de Ioane Crisanu stud. techn.
11. „Adio la o copila“ poesia de H., cantata solo de Nicolau Dim'a.
12. „Destéptate Romane“ de A. Muresianu, cantatu unisonu.

Bucuri'a, de carea éra cuprinsu unulu fiacarele, se ceteá pe trandafirii resariti pre fecie. Ah! catu éra de gratosu a audí farmeculu limbei romane de parte de Ulpi'a Traiana, a audí urari de fericire pentru romanime si adeveratii ei conducatori!!

Serbarea se continuá pana la 3 óre dupa m. n., candu unulu fiacarele se departase la ale sale, ducundu in peptu una dulce suveniru. Dè provedinti'a, cá acésta societate juna se-si inmultiescu numerulu de 10 (diece) asemena vioreleloru semenate de aurora gratiósa a dileloru lui Maiu, cá dens'a se fia in stare a documentá neamiciloru, ca sentinel'a romana dela partile Orientelului in adeveru merita una sórte mai buna!!!

Si tu dulce mama sfasiata de saget'a veninósa a dusmanului primesce una salutare cordiale dela ai tei fili departati! Ceriulu prefaca gemetele tale in strigari de bucuria si tramita-ti mirele, cu carele se celebrezi nunt'a romanésca!!! —

Unu membru alu „Romanismului“.

Adunarea deputatiloru

Romaniei libere, siedinti'a din 7 Dec. v. 1870.

(Capetu.)

D. ministru de esterne (Carpu): . . . Dloru, v'amu mai disu eri: s'a redicatu unu incidentu, Rusi'a revendica dreptulu de a avé o flota in marea négra, si a adresatu acésta cerere (?) de revendicare puteriloru; puterile au decisu se o iea in cercetare, si acum se astépta se se dè acestei cereri (?) o solutiune amicale.

Dloru, se admitemu o ipotesa; se admitemu ipotes'a, ca un'a din puteri ar' voi se restringa conferintiele intr'acestu micu cercu alu cestiunei marei negre, si altele, in locu de a lasá cestiunea pe acestu terenu, ar' voi se o latiésca si se duca dis-

cutiunea pe unu terenu, care ar' nimief ide'a celorlalte puteri de a ajunge la o solutiune pacifica. Óre in acésta ipotesa, care este rolulu acelu ce ne indémna de a redicá nóue cestiuni, pe care toti dorescu a le inlaturá? Óre rolulu acelu a nu ar' fi rolulu unui agentu provocatoriu in diplomatia?

Dloru, amu fostu acusat, ca suntu june si ne experimentatu; déra vedeti, ca suntu experientie de care trebuie se ne ferimu si se ne tememu.

Acum, nu voiú intrá dloru, in discutiunea tuturor punctelor aduse de mai multi oratori in acésta adunare; amu disu, ca ve voiú probá, ca simpl'a inscriere a pasagiului in adresa si de aceea amu si multiamitu onor. comisiuni, ca lu a introdusu — érá in destulu a precisá si atitudinea guvernului si a tieriei.

Este dreptu, ca pana acum cestiunea marei negre, care nu ne privesce (?), este singura in jocu; déra se admitemu inse, ca din senulu conferintieloru nasce resbelulu, in locu de pace. In asemena casu érá bine se se scie de pe acum, ca guvernulu si camera voru se stè strictu pe teremulu tractatelor, ci ca se voru pune alaturi cu acei ce voru se le mantia si contra celoru ce voru se le atace.

De aceea amu multiamitu comisiunei pentru pasagiulu ce discutamu acum, si elu pare mai puternicu si mai folositoriu decatu orice instructiune si orice nota diplomatica ar' poté dá. O repetu, nóue complicatiuni nu paru probabile; déra fiinduca nimeni nu póte garantá de viitoriu, érá bine se se scie, ca in casu de nóue conflicte, vomu aperá din tóte puterile nóstre tractatele ce ne garantéza sórtea.

Se primesce § 3 neschimbatu.

D. D. Ghica Comanescuanu între alte dice: . . . Evenimentele istorice din anii trecuti ne dovedescu pana la evidentia, ca legaturile de ginte nu suntu tocmai acele, cari au contribuit mai multu la desvóltarea popóreloru de ginte latina. Voiú citá de ecsemplu Itali'a. Dela resbelulu Crimei incóce, Itali'a a dobanditu Milanésulu in adeveru prin ajutoriulu Franciei; amu vediutu inse totuodata cum acésta nobila si generósa Francia a sciutu se puna stapanire pe Nizza si Savoia, acestu vechiu léganu alu regiloru Italiei. Amu vediutu totuodata cum prin mantienerea acordata papismului, a sciutu se impedece unirea definitiva a Italiei. Prin fúrmare, pentru mine este unu lucru probatu, ca legaturile de ginte nu au fostu acelea, cari au avutu de resultatu unirea Italiei; din contra, scimu cu totii, ca evacuarea Venetiei si a Quadrilaterului este datorita aliantiei prusiane si victoriiloru remportate de Prusi'a in contra Austriei, pe candu trupele italiene erau batute pe mare si pe uscatu la Lis'a si la Custozza. Vedemu acum nu departe, ca evacuatiunea Romei, si prin urmare unirea definitiva a Italiei, au fostu resultatulu séu mai bine dicundu, consecinti'a victoriiloru purtate de Germani'a contra Franciei, a fostu oper'a decadentiei acestei puteri. (Cá mane poimane se cadia si ea de man'a Prusiei? — R.)

O voce: Nu este adeveratu.

D. D. Ghica Comanescuanu: Asia déra s'a intemplatu ca Franci'a, care este de o ginte cu Itali'a, tocmai ea a fostu aceea putere, care a impedeat'o in desvóltarea ei, si dobandirea unirei, pe candu politic'a prusiana a ajutat'o in dobandirea acestui resultatu.

Prin urmare, dloru, eu socotu, ca legaturile de ginta nu au nici o influentia politica.

Admitu póte, ca unulu séu altulu dintre noi si intemeieze simpathiele sale particulare pe asemeni consideratiuni. Candu este inse cestiune de interesulu tieriei, se -mi permiteti a nu me povetiui de consideratiuni decatu numai de interesulu Romaniei.

Suntu convinsu, dloru, ca in impregiarile de facia, Germani'a tocmai, precum intru unu modu directu séu indirectu a servitu interesele Italiei, in acestu modu **póte!** este chiamata astadi a servi si interesele Romaniei (!).

Nu voiú jucá rolulu unui profetu politicu; acésta este o convictiune a mea si o intemeiezu pe faptele din trecut, v'amu citatu de ecsemplu Itali'a.

Asemena suntu incredintiati, ca si Angli'a nu ne va refusá sprijinulu seu in impregiarile de facia.

Tóte aceste consideratiuni me facu a nu intemeiá simpathi'a tieriei mele pe legaturi de ginte. O asemena simpathia ar' fi eterna, si nu potu avé o simpathia eterna pentru nici o natiune, ca-ci mane séu poimane se póte intemplá cá aceea natiune se aiba interese contrarii acelor'a ale Romaniei. . . .

In fine dice: Credu inse, ca ar' fi o lipsa de

tactu si unu mancu de educatiune parlamentaria de a lasá acésta idea in faci'a tronului.

Asiu rugá déra pe onor. comisiune se binevoiesca a inlaturá acésta idea din respunsulu ei la adres'a tronului. . . .

D. N. Voinovu: . . . Se póte intemplá in politica, ca tocmai cu o natiune de aceeași ginte cu noi, intr'unu momentu, in cari interesele acelu statu se fia in contradicere cu interesele nóstre, se nu putemu fi in acelu momentu alaturi cu ea, pentru ca interesulu seu propriu fiindu contrariu interesulu nostru, se intielege, ca atunci numai gintea nu ne va duce alaturi. . . .

Déca amu admite opiniunea dlui Ghica, amu contraveni simtiului generalu alu romaniloru, domniloru, proverbele intr'o natiune este filosofi'a nationale a acelu poporu. Asia la noi este unu proerbu, ca sangele apa nu se face. Candu interesele nóstre nu voru fi contrarii cu interesele unui consangénu, totudéun'a simpatihie nóstre voru fi mai de graba de acelu consangénu decatu cu acelu, care nu este de aceeași ginte.

Este fórté adevératu, dloru, ca puterile candu se lupta intre densele si facu unu bine unu statu mai micu, care n'a luat parte la lupta, n'o facu numai pentru acelu statu micu déca interesele luptatoriloru nu voru cere acea binefacere, déra din acést'a nu va se dica, ca noi se fimu reci si se nu aratamu deplin'a nóstra recunoscintia, déca vr'un'a din puterile luptátórie a staruitu mai multu la inchiarea tractatului de a pune conditiuni avántagióse pentru noi. Trebuie déra cá o natiune cá noi se aratamu intréga nóstra recunoscintia acelei natiuni, care a pusu in tractatulu din 1857 punctele favorabile intereselor nóstre, fara a ne preocupá de interesele ce au avutu acele state. . . .

Credú déra, ca dvóstra nu veti primi cá acésta frasa se dispara din adres'a nóstra.

Avemu recunoscintia catra tóte puterile, déra avemu simpatihii mai multe pentru Franci'a, care este de aceeași ginte cu noi.

D. Negruti: Déra Itali'a:

D. N. Voinovu: D. Negruti me intréba, déra Itali'a! -mi pare reu, ca trebuie se i respundu, ca dsa urmă se intieléga, ca in impregiurarile actuale Franci'a este in jocu si pentru dens'a avemu datoria se ne manifestamu simpatihie nóstre, ca-ci Itali'a cum sta astadi nu are nevoie se i mai facemu necontente declaratiuni de simpatihii de sange.

Apoi, dloru, mai este inca unu lucru curiosu ce se observa in adunare, este, ca ne facemu mai catolici decatu pap'a. Dloru, in discursulu tronului se dice, o natiune, care a datu Romaniei, in atatea ronduri puterniculu seu sprijinu, legitiméza simpatihie nóstre pentru dens'a si cu tóteacestea, atatu d. D. Ghica Comanescéanu, catu si d. Negruti vine se atace adres'a nóstra chiaru in punctulu, unde fiindu alaturi cu discursulu tronului, noi nu facemu decatu se precisamu mai bine ide'a, pe care discursulu tronului ni o comunica. Credú dloru, ca adunarea nu va admite opiniunea dlui Ghica si va lasá acésta frasa neatinsa.

D. G. Vernescu: . . . Dloru, suntu ómeni si deputati, cari se formaliséza de o frasa, de cuvinte banale de simpatihie, pe care le amu pusu in adres'a nóstra. Ce amu disu noi in adresa? ca Franci'a -si a versatu sangele pentru noi. Puteamu, dloru, se dicemu mai multu; puteamu se ne aducemu aminte de cate ori Franci'a a fostu scutulu nostru. Ei bine, óre pentru ca spunemu Franciei, ca are simpatihie nóstre, dvóstra veniti si regretati si acestu simplu cuventu? Dloru, déca este ceva de regretatu este numai, ca nu ne putemu plati datori'a . . . (aplause).

Din nenorocire inse, si Dumnedieu ne este matoru, déca dicemu numai atat'a, este, ca nu putemu face altfelu (aplause prelungite).

Suntemu datori se ne gandimu la situatiunea aceste tieri, la viitoriulu ei, si déca ne punemu punnulu in gura, déca inabusimu in noi sentimentele nóstre, este, ca nu putemu mai multu, ca-ci altmintrelea ar' trebui se dicemu indiecitú decatu atatu (aplause scomotóse indelungu repetite).

Dloru, lasandu déra frasele frumóse si expresiunea sentimentelor nóstre de o parte, care nu ajuta intru nimicu pe nefericit'a Francia, voi veni la o alta idea a dlui D. Ghica, care -mi se pare totu atatu de nefericita. Dsa ne spune, ca facemu o necuviintia parlamentaria catra tronú candu vorbimú astfelu. Déra nu vedeti ce diceti! cine ne-a indemnatu la acésta necuviintia catra tronú? Mesagiulu tronului ne-a indemnatu se facemu acésta

necuviintia, si cine póte pune in indoiéla intentiunile si cugetarile tronului, candu face singuru acésta alusiune? si apoi, cine este in capulu Romaniei? Unu romanu; **romanu** pentru totudéun'a, uitandu ceea ce a fostu inainte. (aplause).

Si dvóstra ve permiteti se banuiti, candu unu romanu, cu anim'a de romanu, esprime simpatihii catra Franci'a, si diceti, ca noi facemu o necuviintia catra tronú! cine ve da dreptulu se puneti in indoiéla simpatihie tronului? — si me asteptamu cá dupa aceste cuvinte imprudente si necugetate se audu, ca se protesta de pe banc'a ministeriala. (?)

Aceste suntu, dloru deputati, cuvintele ce aveamu se ve dicu, si ve rogu se mantieneti declaratiunile de simpatihie pentru Franci'a, pentru ca Franci'a este convinsa, ca i suntemu datori sangele nostru si ca acum nu putemu se lu damu (aplause entusiastice pe tóte bancele si in tóte tribunele).

Se pune la votu § alu 4-lea si se adopta.

§§ 5, 6 si 7 se adopta fara discusiune.

La § 8 inca se respingu tóte emendamentele si se primescu in toama. Dupa „Mon.“

Mi amu tienutu de datoria a pune in faci'a publiculu aceste debateri, ce batu in interesulu vitale generale alu romaniloru, cá se scimú si noi, cum se apera viótiá nationale in parlamentulu romanu si simpatihie de ginte. —

Cronica esterna.

ROMANIA. Camerele lucréza. In sied. din 12 se discutá asupra restituirei si neajignirei libertatoriloru comunali din partea regimelú, care tema ocupá si sied. din 13.

„Lloydulu“ de Bucuresci scornesce scornituri, ca capulu statului va parasi scaunulu, totu scornituri, cá si ceea, ca unu Hohenzollern se astépta cá Domnitoriu in Elsatia si Lotaringia; cá si ceea de schimbu cu vecinii. Asia se scornescu la porniri de fabrici visuri credibile. —

„Societatea economi'a“ tienú in 3 Ian. 1871 adunare prim'a data. Din reportulu presied. P. S. Aurelianu, cu bucuria vedemu, ca are 112 membri societari si numera unu capitalu de 8500 lei noi. Acésta societate, fiindu fundata pe basea creditulu popularu pentru trebuintiele poporulu agricolu, industriariu si comerciale, de si incepu in micu, ea prin ramurirea ei va suplini institutiunile de creditu, ce le are Americ'a si mai multe state din Europ'a pentru ajutorirea poporulu in economi'a sa. Germani'a cu o mie de asociatiuni numai de creditu popularu a ajunsu si la reunirea vietiei pentru o Germania unita, precum ne spune presentulu. — Ei uramu prosperare si latirea societatii romane economice, cá se ajunga a fi deajunsu pentru tóte lipsele poporulu. —

GERMANIA. „Prochiamatiunea imperatului germanu catra poporulu germanu“ fú tramisa din Versailles si cetita in cas'a deputatiloru si a domniloru in Berlinu 18 Ian. a. c. Si camerele o au primitu cu vivate, votandu o adresa la acésta prochiamatiune, care are cuprinsulu urmatoriu:

„Principii germani si cetatile libere ne au provocatu cu unanimitate cá restaurandu imperiulu germanu se reinnoimu si primimu demnitatea de imperatu, ce dormi de mai multu de 60 ani, si eu urmandu acelei chiamari o primescu. „Deci noi si urmasii nostri in corón'a Prusiei vomu porta de aici incolo titlulu de imperatu in tóte relatiunile si causele imperiului germanu.“ Primimu asuprane si oblegamintea a protege cu credintia germana drepturile imperiului si ale membriloru lui, a garanta pacea, a sprijini nedependintia si a intari puterea poporulu, sperandu, ca dupa sacrificiale luptei va avé o pace duratória, care i a lipsitu pana acum din caus'a atacelor din partea Franciei. Si finesce: „Nóue inse si succesiloru nostri in corón'a imperatésca se ne dè Ddieu a fi totudéun'a **inmari-torii** imper. germanu, — nu in cuceriri resbelice, ci in opuri de pace, pe terenulu prosperarei nationale, a libertatii si a moralitatii.“ — De aici potemu prevedé politic'a si misiunea de inmarire. —

Novissimu. Prusianii se retraseru din tóte partile dela Dijon si erau 35.000 ingagiate in lupta.

La Brinon dela Gien catra Parisu se intemplá alta lupta. Francesii ocupara garnisón'a prusiana,

care erá baricadata in fortu, cu tóta energi'a opunere. La Laroche se derimá podulu si se luara prinsi prusiani in numeru mare. Garibaldianii inaintéza persecutandu pe dusmanu. Bourbaki e cu cortelu generalu la Pierrefontaine si in Blamont redica francesii trei baterii. —

Varietati.

— **Comitetulu militariu** alu delegatiunei unguresci a fostu fórté liberalu a dá indemnitate si a aplacídá pentru armare sume colosale. Ast'a e capulu lucrului. Asia se aplacídá pentru tunari de fortaretie 3,300.000 fl., pentru revolvere se votá 400.000, pentru procurarea inca de 150.000 pusce Werndl se votara 5,802.000, pentru **400** tunuri la militia (honvedi) 2,835.000, munitiuni si carre pentru militia 2,000.000, pentru meruntisiuri 210.000; téscu si patróné 12.000, pentru trebuintiele geniei 18.170. Pentru fortificari in Eperjes 1,000.000, in Jaroslaw 1.000.000, in Cracovi'a si muntele Lissa 60.000, in Comaromiu 1,400.000, pentru Olmütz 310.000. Pentru lini'a apei Enns (Inn) in Austri'a, si Prag'a s'au stersu posturile. —

— Min. de interne Rajner si a datu demisiunea. —

— In 18 Ian. n. d. Alecsandru Romanu reintorsu din carcerea dela Vatiu, fú primitu la gara de o multime de romani si una deputatiune de tierani din cerculu Ceichei in Biharia, pe care lu representa cá deputatu dietale; fú salutatú cu bucuria, ca s'a redatu libertatii personali. Se bucura fiacare romanu impreuna pentru liberarea unui aparatoriu atatu de resolutu alu causei nationale! —

— Se dice, ca Schmerling va fi insarcinatu cu compunerea unui nou min.; póte va veni si ordinea lui Bach. —

Nr. 52/pr. 1871

1—3

Concursu.

Pentru suplenirea posturilor de notari comunali devenite vacanti in urmatóriele statiuni se escria concursu pana la 20 Februaru a. c., si adica:

1. Notariatulu din Vistea inferióre pentru acest'a comunitate, Besimbaculu si Samba'ta inferióre cu salariu anuale in bani de 230 fl. v. a. si cortelu liberu in Vistea inferióre cu statiune.

2. Notariatulu din Lis'a cuprindiendu afara de acesta statiune comunele Posiort'a, Ludisioru si Vovodenii mari si mici cu salariu anuale in bani de 320 fl. v. a. si cortelu liberu.

3. Notariatulu din Cuciulat'a impreunatu cu comunele Lupsi'a si Coman'a inferióre cu salariu in parati 280 fl. v. a. si cortelu liberu in statiune.

Concurentii la aceste posturi voru asterne suplicele sale scrise de propri'a mana la oficiolatu districtuale in Fagarasiu pana la terminulu pusu si voru documentá moralitatea, studiele, praceea si cunoscintia limbelor patriei, apoi voru aratá etatea si comoratiunea, asemenea voru dechiará, déca suntu aplicati a primá in casu ori care postu din cele de susu, nefiindu alesi in loculu ce ceru.

Juristii si maturisanti suntu scutiti de ecşamenu, éra alti concurenti se voru supune unui ecşamenu rigorosu, de capacitate, pana a nu intrá in postu.

Fagarasiu in 10 Ian. 1871.

Din siedinti'a oficiolatulu districtuale.

In contra orce tuse invecchita, regusiala, infegmare, dureri de pepto, dureri de gutu si tuse magarésca prin partile sale constitutive, care nu le mai cuprinde altu syrupu, midiloculu celu mai siguru e

Syrupulu albu de peptu de plante

de

Dr. med. Hoffmann.

Pentru Brasiovu tiene depositu in sticle á 2 fl. 1 fl. si 50 cr. d. I. B. Popoviciu, la „canele albu“.

CURSURILE

la bursa in 27 Ian. 1871 sta asia:

Galbini imperateasci	—	—	5 fl. 86½ cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 97 „ „
Augsburg	—	—	122 „ — „ „
London	—	—	124 „ 30 „ „